

Ja jela domu tmou, tmou hustou jako ter.
Co bylo zarukou, ze vazne jedu domu,
kdyz jizdni rad jsem dala buhvi komu
a listek nekam spad - jsem cerny pasazer.

Ja jela domu tmou, vtom opalova zar
vzbudila vsechny v mem nevlidnem kupe,
a oci tazave a spankem jeste tupe
se divaji, proc skryvam svoji tvar.

Ja jedu domu tmou a v duchu vidim vas,
jak v pare zahalen jste maval u vagonu;
vy jste byl pricinou, ze povolila hraz ...
Proc stale vidim jen, jak stal jste na peronu ...

Ja jedu domu tmou a v duchu vidim vas ...